

Nr 126

Av herrar **Krönmark** och **Lothigius**, om möjlighet för visst värnpliktigt befäl att erhålla reservanställning.

Vårt försvar bygger till inte oväsentlig del på det aktiva försvarsintresse som finns ute bland värnpliktiga människor av olika kategorier. Många av dessa underkastar sig, i många fall av rent ideella skäl, en frivillig utbildning för att bättre motsvara de krav den moderna krigsmakten med dess snabbt förändrade tekniska betingelser ställer på befäl i olika befattningar.

Under senare tid har man kunnat konstatera ett minskat intresse bland våra värnpliktiga underofficerare att delta i frivillig befälsutbildning. Framför allt gäller detta i fråga om befodringskurser till fanjunkare. Orsaken härtill torde vara ovissheten om framtida möjligheter att bli antagen som reservunderofficer.

För de värnpliktiga underofficerare som för några år sedan påbörjade sin befodringsutbildning med sikte på reservanställning måste nuvarande anställningsstopp te sig som en klar orättvisa.

Många av dessa underofficerare har nu fallit för ålderstrecket, och innan beslut om reservunderofficersinstitutionens vara eller inte vara blivit fattat hinner ytterligare ett stort antal försvinna ur krigsorganisationen.

Med stöd av vad som anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att, oavsett utgången av reservunderofficersutredningen, sådana övergångsbestämmelser skapas att värnpliktiga fanjunkare inom armén, vilka påbörjat sin befodringsutbildning 1961 eller tidigare, måtte beredas möjlighet att inträda i reserven i samband med värnpliktstidens utgång, och att de som redan fallit för åldersstrecket får möjlighet att före utgången av 1965 söka reservanställning.

Stockholm den 22 januari 1965

Eric Krönmark

Carl Lothigius